

Ráno na šiestom peróne

Jana Kocianová

Kým železničný zvon
volá na perón
Úuuuuuuuuuuuuuuuuuu
V diaľke písa vlak
z koľajníc nám prach
stúpa do očí.

—

Stúpa do očí, stúpa do očí.

Tak plynú minúty
golier zvihnutý
Úuuuuuuuuuuuuuuuuuu
Sochy bezo slov
ktorým zbytok snov
stúpa do očí.

—

Stúpa do očí, stúpa do očí.

Pohľadím ťa mĺkvym objatím
tá noc bola krásny dar
Medzi nás nad ránom vstúpil čas
tak stojíme tvárou v tvár

Máš náhle pohľad hviezd
kam ťa vlak má niešť
Úuuuuuuuuuuuuuuuuuu
Ja viem je to tým
s cigariet nám dym
stúpa do očí

—

Stúpa do očí, stúpa do očí.

Tvoj dotyk posledný
v ňom chuť prázdnych dní
Úuuuuuuuuuuuuuuuuuu
Ešte v okne plášť
čudný a slaný dážď
stúpa do očí.

—

Stúpa do očí, stúpa do očí.